

A hét szentje: SZENT JÁNOS APOSTOL, EVANGÉLISTA
Zebedeus fia, az id. Jakab apostol fivére. Halász ő is, mint testvére és sokan mások a tanítványok közül. Ő a 4. evangélium szerzője, és a hagyomány szerint a Jelenések könyve írója. Az elsők között követi Krisztust, s mint az „a tanítvány, akit szeret vala” a Mester, jelen van minden fontos eseményénél. Mint a tanítványok „benjáminját” lányos képű ifjúként ábrázolták, mint evangélistát idős férfiként, végezetül, mint az Apokalipszis látomásos szerzőjét élemedett aggastyánként.

Az Arany legenda szerint a Domitianus-féle üldöztetések idején János is „vértanúságot” szenvedett. A római Porta Latina mellett zubogó olajba dobták, de ő csodálatos módon sértetlenül került ki a tűzre tett üstből, mi több, ifjúságát is visszanyerte. Domitianus ezután Patmosz szigetére száműzte, ahol egy viharos éjszakán Isten, hatalmas látomásban megnyitva előtte a menny ajtaját, föltárta előtte a jövőt. Domitianus halála után Epheszoszba ment, s itt is halt meg matuzsálemi életkorban.

2017. JANUÁRI IMASZÁNDÉK

Hogy minden keresztény, az Úr tanítását hűségesen követve, mozdítsa elő az imádság és a testvéri szeretet által az Egyház teljes közösségének helyreállítását, és járuljon hozzá az emberiség mai kihívásainak megválaszolásához.

Ferenc pápa azt kéri, hogy 2017 januárjától kezdve minden hónapra csak egy imaszándék legyen kijelölve, amelyhez, ha kell, sürgős esetekben, fog a pápa egy-egy második imaszándékot csatolni. A januári imaszándék pedig, a keresztények egységéért végzett hagyományos januári imahét szellemének megfelelően, az egyház teljes egységéért végzendő imádság.

Jézus az utolsó vacsorán buzgón imádkozott Atyjához tanítványainak egységéért: „Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, amelyet nekem adtál, hogy egy legyenek, mint mi.” (Jn 17,11) 2.vatikáni zsinat azt tanítja, hogy a különböző keresztény felekezetek egységére irányuló törekvés a Szentlélek sugalmazására indult meg és fejlődött ki a keresztények között. Ezt a törekvést nevezik ökumenikus mozgalomnak. Ez az ökumenikus mozgalom a nem-keresztény országokban működő protestáns misszionáriusoktól indult ki, elterjedt el a legtöbb keresztény felekezet között, a 2. vatikáni zsinattól kezdve pedig a katolikus egyház is teljes erővel törekszik e mozgalom előmozdítására. A keresztények gyakran megtapasztalták ugyanis, hogy a keresztények megosztottsága mennyire gátolja az evangélium terjedését a világon, és mennyire akadályozza a krisztusi szeretet egyetemes kiáradását a társadalomban. Minthogy a szakadások nagy része évszázadokkal ezelőtt kezdődött, és azóta folyamatosan elmélyült, az egység helyreállítása sem valósulhat meg máról holnapra. Fokozatosan kell közelednünk egymáshoz: örüljünk annak, amiben már egyek vagyunk, és lépésről lépésre kell lebontani az akadályokat, hogy az evangélium szerint megújulva újra egy szívvel, egy lélekkel és egy hanggal hirdethessük az Isten szeretetét és mozdíthassuk elő az egész emberiség egységét. A keresztények közös meggyőződése indítja őket arra, hogy Jézus Krisztus szeretetével forduljanak minden emberhez, különösen a szegényekhez és a rászorulókhöz, hogy így egyre inkább a kölcsönös szolidaritás, segítség, párbeszéd és befogadás jellemezze az emberiség nagy családját. - jezsuita portál -

A REFORMÁCIÓ ÉVFORDULÓJA

A németországi Keresztény Egyházak Tanácsa/Munkaközössége számos projektet indított útjára a 2017-es megemlékezéssel kapcsolatban. Ezek közül az egyik így hangzik: „Fedezzük fel újra a Biblia kincseit”. Ebben a projektben – tekintettel arra, hogy Luther milyen nagy fontosságot tulajdonított a Biblia értelmezésének –, az ACK minden tagegyháza megfogalmazta,

hogy miként közelít a Bibliához. Ezeket az írásokat egy kötetben ki is adták. Ezen felül az ACK egy szimbolikus „zarándoklatot” vezetett a különböző tagegyházakhoz Wittenbergbe. Minden közösség részt vett ebben, bemutatta és megünnepelte saját különleges viszonyát a Bibliához. Az ACK 2015 áprilisában konferenciát is szervezett a következő címmel: „Helyrehozhatatlan megosztottság? Áldott megújulás? A reformáció 500 éve különböző ökumenikus megközelítésből.” A konferencia előadásait írásban is megjelentették.

Az évfordulóra tekintve az is érthető, hogy az Egyházak Világtanácsa (EVT) a Németországi Keresztény Egyházak Tanácsát (ACK) kérte meg, hogy a keresztény egységért tartandó idei imahét forrásanyagát elkészítse. A bizottság tíz, különböző egyházat képviselő tagból állt, akik háromszor találkoztak egymással a 2014/2015-ös év során, hogy megfogalmazzák a szükséges szövegeket. Hangsúlyt fektettek az imahét ökumenikus istentiszteletének előkészítésére. A forrásanyagban az imahét céljaiat kell szolgálnia, és a lutheri reformációról is megemlékezik.

Ps: A Krisztus-hívők egységéért meghirdetett ökumenikus imahét január 15-től 22-ig tart. Az imahét anyagát németországi keresztények állították össze, amelynek a központi igéje így hangzik: „Krisztus szeretete ugyanis sürget minket” (2Kor 5,14). Az országos ünnepi nyitó istentisztelet a Kálvin téri református templomban lesz 15-én (v) 18 ó-kor. Beszédet mond Dr. Erdő Péter bíboros, igét hirdet Gáncs Péter evangélikus elnök-püspök. Az ünnepi liturgiában szolgálnak a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa tagegyházainak vezetői.

Közkívánatra: A TEMPLOM BEMUTATÓ

A Szent József plébániát 1773 -1777 között Batthyány József hercegprímás alapította és a plébániáról nevezték el a kerületet is. Ekkor még csak 3000 híve volt Józsefvárosnak, 1846-ban már 20.000. A 19-20. század fordulóján a nagyméretű plébánia csak 12 káplánnal tudta ellátni feladatát; területét 1928-ban csökkentették csak le.

A plébániának eleinte német, magyar és szlovák hívei is voltak, az első magyar nyelvű prédikációt 1870-ben mondták. Itt volt plébános 1912-1919 között Hock János, akiről utcát neveztek el 1778-ban még csak egy harangláb állt a mai templom helyén, ekkor még csak egy kis fatemplom volt itt.

A mostani templom alapkövetétele 1797-ban történt, és Tallherr József tervei alapján Kundt Ignác kőműves építette fel. 1799-ben már állt a templom. I. Ferenc császár önkénye miatt azonban csak megáldották és 1988. márc. 20-án szentelte fel dr. Paszkai László esztergomi érsek-prímás.

A tornyok 1814-re épültek fel, a kupolán 50 m magasán trónol a kereszt. A templom homlokzata 1814-ben Kassalik Fidél tervei alapján készült, Szent József 6 m-es mészkő szobra kezében a stilizált liliommal pedig 1820-ban került a homlokzatra. A templomot 1851-től újra és újra átalakították és 1895-ben kapta meg a mai neobarokk formáját. 1820-ból valók a harangok is. A templom mostani harangjai közül kettőt 1925-ben Walser Ferenc, egyet 1948-ban Szlezák Ráfáel öntött, így számuk 5-re emelkedett. A háborúban a lélekharang kivételével beolvasztották őket, később az új harangokba ezt is beöntötték.

A bejáratnál lévő Pietát a műemlékek közé sorolják.

A templom belső tere: 52 m hosszú, 19 m és 27 m széles, magassága 18.79 m. Mivel nagyon magas volt, irányt mutatott, s erre siettek az újonnan épülő utcák, itt voltak a vásárok is.

1838-ban a nagy pesti árvíz nagy próbatételt jelentett, néhány oltár tönkrement, de a falak állták a próbát. A víz magasságát a kórus alatti oszlopon tábla jelöli.

A festett üvegablakok 1924-ben készültek.

A mennyezet 4 freskóját Roskovics Ignác festette 1894-95 között, melyek a Szentháromságot és Szent József életének eseményeit idézik.

A felszentelés emlékét őrzi a 12, kör alakú foglalatban már-

ványból készült kereszt, az egyház tartóoszlopait, a 12 apostolt szimbolizálva.

1846-ból két oltárról tudunk, a Kereszt oltárról és a Szent János oltárról. A két hátsó oltárt 1907-ben építették. Régen a Szent Antal oltár helyén oltárkép volt, ma már szobor formájában látható.

A Szent Rita kápolnában és a másik, Baross utcai bejáratnál urnatemető lett kialakítva.

Műemléknek számít a XVIII. sz.-ból való barokk szószék.

A padok keményfából, a sekrestye berendezése tölgyfából készült.

A jelenlegi keresztoltárt ma szoborcsoport alkotja: Krisztus mellett a Fájdalmas Anya és Szent János szobra áll. Fehér kőnek látszanak, pedig fából faragottak.

A keresztelő kút vörös márványból készült, 175 éves.

Főoltárát Hild József építész tervezte, carrarai márványból való, emlékeztet az esztergomi bazilika főoltárára.

Főoltárképét Leopold Kupelweiser bécsi festő alkotta 1827-ben 1800 Ft-ért vallásos buzgóságból, látva a szegénységet. Ez Magyarország 2. legnagyobb oltárképe: 9,6 m magas, 4,8 m széles – kerete 45 cm vastag és Szent József megdicsőülését ábrázolja.

A Szentháromság szobor szintén a XVIII. századból való, ismeretlen német szobrász alkotása.

Mária oltára 1826-ból való, a mai Jézus szíve oltár helyén állt. 1985-ben került át mostani helyére, az oltár mellékalakjai Szent István és Szent László királyunk.

A Jézus szíve oltár 1907-ből való, a zárt gyóntatószékek szintén ezekből az időkből.

A 34 regiszteres orgonát Rieger Ottó cége készítette 1934-ben.

A kórus alatt levő Mária képet Leopold (Lipót) Kupelweiser bécsi festő, aki az oltárképet is festette, 1822-ben adományozta a templomnak. A Segítő Születet ábrázolja karján a gyermek Jézussal, fára festve, arany alapon.

1985-ben a templombelsőt tatarozták és kialakították az új liturgikus teret.

Toldy Ferenc irodalomtörténészt is itt keresztelték.

Itt esküdött Babits Mihály író. Innen indult a múlt században a temetési menet a Kerepesi temetőbe – innen kísérték utolsó útjára Szendrei Júliát, Petőfi Sándor feleségét és Zoltán fiát is.

A templomot 1986-ban meglátogatta kalkuttai Teréz anya. Második látogatásakor itt hagyott 4 nővért is.